

Nagyszombat, 1908. június 25. – Budapest, 1960. január 5.

Államvasúti mérnök gyermeke. Az érettségi vizsgái után egyetemi tanulmányokat folytatott a Közgazdaság-tudományi Egyetemen, 1930-ban okleveles közgazdász lett. Elhelyezkedni nem tudott, nyomdaüzemet nyitott, amit 1938-ban könyvkiadóval bővített, revizori megbízatásokat vállalt. Az 1930-as években anyagilag támogatta a Vörös Segélyt. 1940-től több alkalommal munkaszolgálatos. 1945. februárban belépett az MKP-be. Szakmai vonalon helyezkedett el; a Pénzügyintézeti Központ főrevizora, majd kinevezték az Országos Gazdasági Tanács főtitkárának. 1945. november 23.-tól 1951. január 27-ig pénzügyminisztériumi politikai államtitkár volt. Nagy érdemei voltak a stabilizáció előkészítésében, az első hároméves terv kidolgozásában. 1946. augusztusban a Magyar Nemzeti Bank kormánybiztosa volt. 1951. január 27-én kinevezték a pénzügyminiszter helyettesének. 1955. április 25. és 1956. október között az MDP KV Terv-és Pénzügyi Osztály vezetője volt. 1956. november 16.-tól a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány pénzügyminiszterének első helyettese, majd 1957. május 9.-től haláláig pénzügyminiszter volt. 1957. június 29-től–1960. január 15-ig az MSZMP KB tagja, 1959. június 29. és 1959. december 5. között az MSZMP KB póttagja volt. 1949. május 15-étől a Magyar Függetlenségi Népfront országos, majd a Hazafias Népfront budapesti listájáról országgyűlési képviselőnek választották, mandátumát haláláig megtartotta. 1954-től egyetemi tanár.